

Detaljerne. Farverne. Udførelsen. Helt ned til den mindste detalje var de islamiske våben fra 1500 til midten af 1800-tallet sublime. Davids Samling har lukket op for en blodig fortid og gør det så elegant, at man nærmest må takke guderne.

LARS HEDEBO OLSEN

Kamp, jagt og pragt. Våben fra den islamiske verden 1500-1850.

Davids Samling, Kronprinsessegade 30, København. Fra 21. april til 26. september

Der findes næppe noget museum i hovedstaden, der overgår Davids Samling i lækkerhed. Trapper og paneler er malet skinnende blanke. Der ligger smukke løbere på gulvene.

Møblerne er danske klassikere, og beligheden lige over for Kongens Have er uovertruffen. Men nu overgås museet af sin egen udstilling. Og det er faktisk en udstilling om våben. Ja, våben. Sabler, sværd, knive, køller og spyd, der er beregnet til pinsel og mord. Men så rigt dekoreret og så smukt udført, at man pludselig får lyst til at samle på dolke – de skal bare være fra den islamiske verden og helst fra perioden 1500 til 1850.

Det lyder drabeligt, men tag ikke fejl: En stor del af de mange våben blev ikke fremstillet med det formål at slå ihjel, men for at vise omgivelserne – primært undersåtter – hvor velstående og frygtindgydende man var. Og 'man' er i de fleste tilfælde fyrster, men også mænd i det hele taget, der har brugt våben som en del af deres påklædning for at signalere magt, rigdom og styrke. 'Kamp, jagt og pragt' hedder udstillingen på Davids Samling, fordi der er tale om våben og udstyr, der tager udgangspunkt i kampen, men også skal bruges på jagten og ikke mindst som en del af den pragt, overklassen omgav sig med.

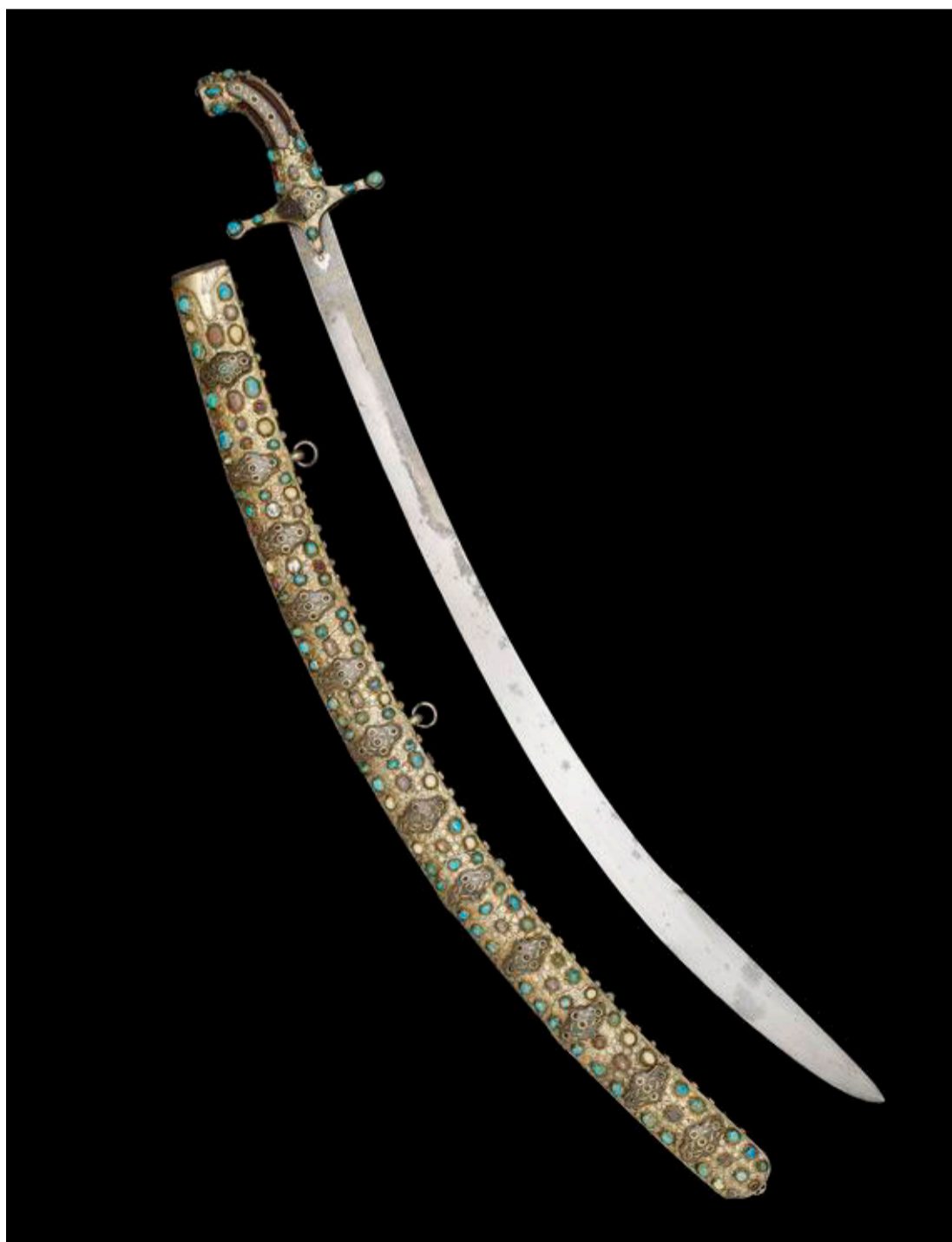
Udstillingen er skabt af museets direktør, Kjeld von Folsach, i samarbejde med inspektørerne Joachim Meyer og Peter Wandel, og de har sammensat en udstilling, hvor man bevæger sig igennem den islamiske verden igennem mere end 350 år. Geografisk og historisk er der altså tale om en omfattende periode, men idet udstillingen er inddelt i tre emner – kamp, jagt og pragt – virker resultatet både overskueligt og tilgængeligt.

Oh, de miniaturer

Det tilgængelige er vigtigt, for hvis man ikke er våbenkender eller ekspert i islamisk historie, kan det være svært at knække koden på sådan en udstilling, men her gør Davids Samling noget klogt. Man kan læse sig til meget, men det er faktisk sine egne øjne, man skal bruge, for igennem hele udstillingen er der placeret smukke miniaturemalerier, som man både kan se i deres små oprin-

Skabt til at dræbe.
Men også til blær

Den krumme sabel var et af den islamiske verdens foretrukne blankvåben. Denne sabel har tilhørende skede og er udført med både jade, rubiner, elfenben, perlemor og ædle metaller. Den stammer fra det osmanniske rige. Foto: Roberto Fortuna

Saddeløksen var et bekvemt våben at have med i krig, for den kunne sidde i sadlen og håndteres med én hånd. Denne er fra 1700-tallets Iran og udført i både stål og guld. Foto: Pernille Klomp

delige størrelser og opleve i store opblæste formater.

Miniaturerne er samtidige skildringer af livet i den islamiske verden, men det er også idylliserede fremstillinger af slag, jagter og officielle sammenkomster. Kigger man på miniaturerne, ser man pludselig, at den lanse, der er på tegningen, ligner den, der hænger i montren lige ved siden af. Hjelmen, som ridderen har på hovedet, kan man også se på både den gamle miniature og i virkeligheden, og handsken, som falcken sidder på til den traditionelle falkejagt, hænger pludselig lige for øjnene af dig.

Det er formidabel formidling at kæde miniaturer og genstande sammen, for med ét får alle våbnene, dragterne, telt-dugene og smykkerne liv. Og miniaturerne begynder også at leve i sådan en grad, at man pludselig kan forestille sig lyde og dufte – og selvfølgelig de kaskader af blod, der strømmer ned over enkelte af billederne.

Det er drabelige fortællinger, og det er voldsomt at kigge på så mange genstande, der som udgangspunkt er beregnet til at slå ihjel med. Men fordi våbnene er fra den islamiske verden, er de rigt dekoreret med ædelsten, gyldne metaller og ikke mindst tekster. Arabiske skrifter løber op og ned ad våbnene, nogle gange er der en forbandelse, andre gange en bøn om nåde. Fælles for teksterne er, at de spiller sammen med designet, så funktion og dekoration går op i en højere enhed.

Historie og kunsthåndværk går som en linje gennem hele udstillingen, der suppleres af en bogudgivelse, som både kan bruges som katalog og som en appetitlig introduktion til et emne, der nok er blodigt, men også så smukt, at man må takke de højere magter.

lars.hebebo@pol.dk